4) Annak meghatározása során, hogy a felperesek ügyletei alapvetően adóelőny megszerzésére irányultak-e, a nemzeti bíróságnak elkülönítve kell-e értékelnie az értékesítés előtti ügyleteket (amelyekkel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy azokat kizárólag adózási megfontolásokból hajtották végre), vagy egyetlen egészként értékelendő a felperesek ügyleteinek célja?

5) A hatodik irányelvet ([1]) átültető nemzeti jogi szabályozásként kell-e kezelni VAT Act 4. cikkének (9) bekezdését annak ellenére, hogy az nem egyeztethető össze a hatodik irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezéssel, amelynek helyes alkalmazása esetén a felpereseket az ingatlanok első használatbavétele előtti értékesítése vonatkozásában adóalanyoknak kell tekinteni annak ellenére, hogy azt megelőzte egy másik adóköteles átruházás?

6) Amennyiben a 4. cikk (9) bekezdése nem egyeztethető össze a hatodik irányelvvel, a felperesek e bekezdés alapján a Bíróság Halifax-ítéletében elismert elvekbe ütköző joggal való visszaélést valósítottak-e meg?

7) Másodlagosan, ha a 4. cikk (9) bekezdése összeegyeztethető a hatodik irányelvvel, a felperesek olyan adóelőnyre tettek-e szert, amely ellentétes az irányelv és/vagy a 4. cikk céljával?

8) Annak ellenére, hogy a 4. cikk (9) bekezdését nem lehet a hatodik irányelvet átültető rendelkezésként kezelni, a Bíróság Halifax-ítéletében megállapított joggal való visszaélés elve vonatkozik-e a szóban forgó ügyletekre a Bíróság által a Halifax-ítéletben meghatározott kritériumok alapján?

([1]) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-265/12. sz., Schenker Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. február 29-én hozott ítélete ellen a Schenker Ltd által 2016. május 12-én benyújtott fellebbezés

(C-263/16. P. sz. ügy)

(2016/C 243/25)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Schenker Ltd (képviselők: F. Montag Rechtsanwalt, F. Hoseinian avocat, M. Eisenbarth Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-265/12. sz., Schenker Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. február 29-én hozott ítéletét;

— semmisítse meg a COMP/39462 – „szállítmányozás”-ügyben 2012. március 28-án hozott bizottsági határozat (a továbbiakban: határozat) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontját, illetve másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

— törölje, illetve másodlagosan csökkentse a határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában kiszabott bírságokat, illetve másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és

— a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a következő jogalapokat hozza fel:

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság jogosan vette figyelembe a Deutsche Post mentesség iránti kérelmét, hogy nem sértették meg a kettős képviselet tilalmának elvét, és hogy a Bizottságnak nem kellett megvizsgálnia az említett elv esetleges megsértését.

2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 141/62 rendelet ([1]) 1. cikkét úgy értelmezte, hogy az nem alkalmazható az „Egyesült Királyság új exportrendszerével" kapcsolatos magatartásra.

3. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az „Egyesült Királyság új exportrendszerével" kapcsolatos magatartás, annak ellenére, hogy az az Egyesült Királyságból az EGT-n kívüli országokba irányuló szállítmányokkal kapcsolatos bejelentési szolgáltatások utáni pótdíjakra korlátozódott, alkalmas volt arra, hogy érzékelhetően érintse a tagállamok közötti kereskedelmet.

4. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem sértette meg az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét, a megfelelő ügyintézés elvét és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 296. cikke szerinti indokolási kötelezettséget, amikor úgy döntött, nem állapítja meg, hogy a The Brink's Company a fellebbezővel (a BAX Global Ltd. (UK) jogutódjaként) egyetemlegesen felel az „Egyesült Királyság új exportrendszerével" kapcsolatos magatartásért.

5. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel elferdítette a határozat tartalmát, túllépett az EUMSZ 264. cikk szerinti hatáskörein, és nem végzett – az arányosság elvét alkalmazva – mérlegelést, amikor megállapította, hogy a Bizottság a bírságok kiszámításakor nem sértette meg az 1/2003 rendelet ([2]) 23. cikkét, az arányosság elvét, valamint azt az elvet, hogy a büntetésnek a jogsértő cselekményhez kell igazodnia.

6. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a Bizottság által a 2006. évi engedékenységi közlemény ([3]) alapján nyújtott csökkentések mértékét, és elferdítette a határozat tartalmát.

([1]) A szállításnak a 17. tanácsi rendelet alkalmazása alóli mentesítéséről szóló 141. tanácsi rendelet (EGK) (HL 124., 2751. o.).
([2]) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).
([3]) A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL C 298., 17. o.).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-267/12. sz., Deutsche Bahn AG és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2016. február 29-én hozott ítélete ellen a Deutsche Bahn AG, a Schenker AG, a Schenker China Ltd és a Schenker International (H.K.) Ltd által 2016. május 12-én benyújtott fellebbezés

(C-264/16. P. sz. ügy)

(2016/C 243/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (képviselők: F. Montag Rechtsanwalt, F. Hoseinian avocat, M. Eisenbarth Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság